

Životopis dekana prof. dr. sc. Stjepana Ćosića

Prof. dr. sc. Stjepan Ćosić redoviti je profesor u trajnom zvanju Sveučilišta u Zagrebu. Zaposlen je na Odsjeku za povijest Fakulteta hrvatskih studija. Ima izbor u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju povijesti, grani hrvatske i svjetske moderne i suvremene povijesti. Fakultetsko ga je vijeće 18. prosinca 2019. jednoglasno izabralo za prodekana za poslovanje Fakulteta hrvatskih studija. Uz suglasnost Senata Sveučilišta u Zagrebu rektor ga je 16. ožujka 2021. imenovao dekanom Fakulteta hrvatskih studija.

Rođen u Makarskoj (1964.), povijest i sociologiju studirao i diplomirao (1987.) na Filozofskom fakultetu u Zadru. Od 1988. do 1992. predavao je u osnovnim i srednjim školama u Dubrovniku, a od 1992. do 1995. radio je kao arhivist u Državnom arhivu u Dubrovniku. Pohađao je poslijediplomski studij Sveučilišta u Zagrebu *Kulturna povijest istočne obale Jadrana*, magistrirao (1994.) i doktorirao (1997.) s temom *Dubrovačko područje od sloma Republike do 1848.* na Odsjeku za povijest Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Od 1995. do 2003. zaposlen je u Zavodu za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku. Od 2003. do 2012. bio je u tri mandata ravnatelj Hrvatskoga državnoga arhiva u Zagrebu. Od studenoga 2012. do kraja 2017. bio je zaposlen na Odsjeku za povijest Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Splitu, gdje je bio šef Katedre za ranonovovjekovnu i suvremenu povijest. Dana 19. prosinca 2017. izabran je za redovitoga profesora na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu gdje predaje više kolegija.

Radeći u arhivima, stekao je stručna zvanja arhivista i višega arhivista te se upoznao s gradivom domaćih arhivskih ustanova. Kao arhivist i istraživač radio je u nizu stranih arhiva (Bari, Vatikan, Venecija, Beograd, Budimpešta, Beč, Graz, Sankt-Peterburg, Moskva, Sarajevo). Istraživački interes usmjerio je na širok raspon tema iz političke, kulturne, intelektualne i demografsku povijest Dubrovnika, Dubrovačke Republike, Dalmacije, Hrvatske i Bosne i Hercegovine od XVIII. do XX. stoljeća. Bavi se arhivističkim temama i pomoćnim povijesnim znanostima, napose heraldikom, poviješću kartografije i historijskom geografijom. Autor je i suautor devet knjiga i oko 60 znanstvenih i stručnih članaka i studija. U svibnju 2018. izabran je za člana suradnika u Razredu za društvene znanosti HAZU.

Od godine 2000. predavao je više predmeta na filozofskim fakultetima u Zadru i Zagrebu, na Hrvatskim studijima i na Sveučilištu u Dubrovniku – na dodiplomskim, preddiplomskim, diplomskim i doktorskim studijima povijesti, povijesne demografije, arhivistike, kroatologije, sociologije i demografije i hrvatskoga iseljeničtva. Urednik je više svezaka časopisa, knjiga i monografija u izdanju Zavoda HAZU u Dubrovniku, Hrvatskoga državnoga arhiva u Zagrebu, Matice hrvatske i drugih nakladnika. Dugogodišnji je član u uredništvima i urednik časopisâ u nakladi Zavoda HAZU i Hrvatskoga državnoga arhiva te drugih institucija iz struke (*Anali Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku i Dubrovnik Annals, Arhivski vjesnik i Fontes – izvori za hrvatsku povijest*). Od 2007. do 2013. bio je voditelj projekta *Izvori za hrvatsku povijest* u stranim arhivima u sklopu znanstvenoga programa *Izvori za hrvatsku baštinu i hrvatski europski identitet*, a od 1997. bio je suradnik na projektu *Povijest Dubrovnika i Dubrovačke Republike*. Sudjelovao je na brojnim domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima. Za svoj historiografski rad dobio je Nagradu Dubrovnika (2000.) i Nagradu za znanost HAZU (2005.).